

Predmet: Štrpci

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 09.12.2019. godine

Ispitivanje svedoka Miroslava Vranića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je dao TRZ dana 25. februara 2015. godine. U vreme kritičnog događaja bio je kao policajac u pratnji voza koji je saobraćao na liniji Beograd – Bar, a vođe patrole bio je kolega Zoran Udovičić. U voz su ušli u Užicu zajedno sa još nekoliko kolega. Napomenuo je da su, u patrolnom listu, imali konkretan zadatak da asistiraju vojsci i policiji RS pri hvatanju njihovih vojnih obveznika. Takav nalog su, još od ranije, imali svakodnevno. Voz se zaustavio u stanici Štrpci, i ušle su tri grupe vojnika. Nije znao o kojoj se vojci radi. Otišao je kod otpravnika vozova davidi o čemu se radi i kod njega u kancelariji je zatekao dvojicu naoružanih vojnika. Vojnici sui z voza ozvodili pojedine putnike. Prvog su izveli Grujičića, ali su ga ubrzo vratili. Tada su, on i kolege policajci, shvatili da se iz voza izvode Muslimani. Izveli su Šefketa Sijarića kog je znao od ranije jer su se družili. Tražio je da ga vrate, ali su vojnici to odbili, i pitali ga „hoćeš li ti umesto njega?“. Iz voza je izveden i jedan crnac, koji nije imao dokumente. Svedok i kolege policajci koji su bili u vozu, pokušali su sve što su mogli, ali su oko njih bili naoružani vojnici. Uspeo je da spreči vojnike da iz voza izvedu Saniju Zupčević i njenu decu, ali su njenog supruga izveli. Video je da putnike, koje su izveli iz voza, vode prema staničnoj zgradi, i da tamo stoji jedan kamion. Nije mu poznato kuda su dalje putnici iz voza odvedeni. Odmah po dolasku voza u Priboj, sa stanice je obavestio svoje starešine šta se dogodilo. U vezi ovog događaja davao je više puta iskaz, i od samog početka je na njega vršen pritisak, da se u njegovoj izjavi pojavi i ime Milana Lukića. Pritisak je vršen u službi, pretile su mu policijske starešine. Išao je tri puta na prepoznavanje Milana Lukića, ali su to bila tri različita čoveka. Napomenuo je da niko od njegovih kolega nije imao uvid u lične karte izvedenih putnika.

Ispitivanje svedoka Krste Papića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je 30. decembra 2014. godine dao pred TRZ. U vreme kritičnog događaja bio je komandant bataljona lake pešadijske Višegradske brigade. U zonu njegove odgovornosti nije spadalo selo Prelovo, u kojem se, u prostorijama osnovne škole, nalazila kuhinja i jedan deo veze. U večernjim časovima 27. februara 1993. godine došao je sa svojim vozačem, Dušanom Božićem u Prelovo, gde inače ima kuću, kod svog strica Koste, koji je u isto vreme bio Božićev tast. Strica je neko pozvao da izađe iz kuće, i kada se vratio rekao je da je Milan Lukić doveo neke Muslimane. Svedok se pešice uputio prema školi, ispred koje je video par automobile, kamion, neke vojnike, kuvaricu Stanicu i Mitrašina Glišića, koji je bio pomoćni radnik u kuhinji. Njega je poznavao još od pre rata, bio je alkoholičar, često ga je viđao u Prelovu kod škole. Smatrao ga je kao osobu koja je intelektualni i fizički invalid. Svedok je ušao u školu i otišao u prostoriju gde se nalazila veza. Tu je zatekao uplašenog vezistu i Milana

Lukića, koji mu je, kada ga je pitao šta se dešava, rekao da gleda svoja posla. Pozvao je preko motorole vozača da dođe kolima do škole pa je otišao na Rujište, jer prema Višegradu nije mogao, obzirom da su, na skretanju prema Višegradu bila dvojica naoružanih vojnika. Za vreme boravka u Prelovu nije video Gojka Lukića, ali nije siguran ni da je video optuženog Jovana Lipovca. Optuženog Ljubišu Vasiljevića video je pre ovog događaja, poznato mu je da je jedan od braće Vasiljević imao štuke, ali ne može da se seti koji od njih. Optuženu Draganu Đekić poznaje, viđao ju je u Višegradu i na Rujištu, gde nije trebala da bude. Ona je bila sa Milanom Lukićem. Za vreme boravka u Prelovu čuo je ženski glas, ali nije umeo da objasni zašto je prilikom davanja iskaza u TRZ rekao da je prepoznao po glasu optuženu Draganu Đekić. Sa Tužilaštvom BiH sklopio je sporazum u vezi svojih aktivnosti vezanih za Mušiće (svedok je organizovao uklanjanje tela ubijenih putnika sa mesta pogubljenja u Mušićima, ali o tome nije svedočio tokom glavnog pretresa, već samo pred TRZ). U vezi ovog događaja imao je veliki broj kontakata sa tužiocima iz BiH i TRZ. Tužilac iz BiH, Džermin Pašalić, vršio je na njega pritisak, tražeći da sa spiska od oko 30 osoba označi 10 koji su učestvovali u kritičnom događaju. Tužilaštvo BiH je nastojalo da po svaku cenu u ovaj događaj uvuče vojsku RS, komandanta Višegradske birgade i svedoka. Iz TRZ niko na svedoka nikada nije vršio pritisak u vezi svedočenja.

Fond za humanitarno pravo